

Nr 460.

Av herr **Jansson** i Edsbäcken, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 199, angående anslag till socialstyrelsen m. m.*

Kungl. Maj:ts proposition nr 199 angående anslag till socialstyrelsen innehåller bl. a. förslag till utvidgad kontroll genom statsverkets försorg över bränsleförbrukningen vid värmeanläggningar inom vissa landstingen tillhörande eller av dem understödda anstalter.

Kostnaderna för denna kontroll skulle enligt det föreliggande förslaget i stort sett bestridas av landstingen. Statens bidrag skulle efter de nedskärningar, som departementschefen verkställt, uti socialstyrelsens förslag för budgetåret 1927—1928 endast belöpa sig till ett belopp av 250 kronor.

De anspråk, som sålunda ställas på statsverket, synas icke vara i ekonomiskt avseende avskräckande. Däremot synas starka principiella betänkligheter kunna anföras emot det framlagda förslaget. Skulle riksdagen godkänna detsamma, varigenom ytterligare nya befattningar skulle komma att tillsättas inom socialstyrelsen, torde man härur komma att utläsa ett riksdagens definitiva ståndpunktstagande till den kontroll över bränsleförbrukningen, som anordnats inom statens byggnader och lokaler. En slutlig avveckling av denna verksamhet skulle praktiskt taget omöjliggöras genom ett beslut i här föreslagen riktning. Liksom besparingskommittén finner jag denna av socialstyrelsen anordnade bränslek kontroll vara en kristidsföreteelse, som icke i längden bör bibehållas. Det skulle oupphörligen bli fråga om nya tjänster samt stå i uppenbar strid mot statsmakternas strävan under senare år att begränsa statsverkets kostnader till det strängt nödvändiga. Invändningen att kostnaderna fullt upp mosvaras av besparingar uti bränsleåtgången verkar icke övertygande, då beräkningarna tydligen äro grundade på mycket ovissa faktorer. I varje fall måste det, såsom också besparingskommittén framhåller, knappast motivera, att kontrollen göres till en fast statlig organisation.

Att statens egen bränslek kontroll allttjämt befinner sig på ett trevande försöksstadium synes framgå därav, att det nu föreslagits, att kontrollen över lokaluppvärmda byggnader (d. v. s. sådana som uppvärmas medelst eldning i kakelugnar, kaminer o. d.) nu skall upphöra. I propositionen föreslås nämligen, att kontrollverksamheten beträffande de statliga anläggningarna hädanefter såsom regel endast skall omfatta de centraluppvärmda byggnaderna.

Statskontoret har i sitt yttrande över förslaget uttalat: »att det syntes vara i hög grad tvivelaktigt, huruvida en utvidgning av statens bränslekontrollerande verksamhet borde ske för tillgodoseende av de utav landstingsförbundet angivna önskemålen». Dessa betänkligheter synas mig ur många synpunkter vara välgrundade. Detta så mycket mer som det genom en hänvändelse till samtliga landsting utrönt, att förslaget även inom landstingen mött ett ganska bestämt motstånd.

På grund av vad som sålunda anförts, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 199 beträffande förslaget om kontroll över bränsleförbrukningen vid värmeanläggningar inom vissa landstingen tillhörande eller av dem disponerade byggnader.

Stockholm den 31 mars 1927.

Carl Jansson
i Edsbäcken.